

V?c C-282/07

Belgický stát – SPF Finances

v.

Truck Center SA

(žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce podaná cour d'appel de Liège)

„Svoboda usazování – ?lánky 52 Smlouvy o ES (nyní po zm?n? ?lánek 43 ES) a 58 Smlouvy o ES (nyní ?lánek 48 ES) – Volný pohyb kapitálu – ?lánky 73 b a 73 d Smlouvy o ES (nyní po zm?n? ?lánky 56 ES a 58 ES) – Zdan?ní právnických osob – Kapitálové p?íjmy a movitý majetek – Vybírání srážkové dan? – Srážková da? z movitého majetku – Vybírání srážkové dan? z movitého majetku z úrok? vyplácených spole?nostem-nerezident?m – Neexistence srážkové dan? z movitého majetku z úrok? vyplácených spole?nostem-rezident?m – Da?ová úmluva o zamezení dvojího zdan?ní – Omezení – Neexistence“

Shrnutí rozsudku

Volný pohyb osob – Svoboda usazování – Volný pohyb kapitálu – Da?ové právní p?edpisy – Korpora?ní da?

[Smlouva o ES, ?lánek 52 (nyní po zm?n? ?lánek 43 ES), ?lánek 58 (nyní ?lánek 48 ES), ?lánky 73 b a 73 d (nyní ?lánky 56 ES a 58 ES)]

?lánky 52 Smlouvy o ES (nyní po zm?n? ?lánek 43 ES), 58 Smlouvy o ES (nyní ?lánek 48 ES), 73b Smlouvy o ES a 73d Smlouvy o ES (nyní ?lánky 56 ES a 58 ES) musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání da?ové právní úprav? ?lenského státu, která stanoví vybírání srážkové dan? z úrok? vyplácených spole?ností-rezidentem tohoto státu spole?nosti-rezidentovi jiného ?lenského státu a zároveň od ní zcela osvobozuje úroky vyplácené spole?nosti-rezidentovi prvního ?lenského státu, jejíž p?íjmy jsou v posledn? uvedeném ?lenském stát? zda?ovány korpora?ní daní.

Rozdílné zacházení stanovené da?ovou právní úpravou mezi spole?nostmi majícími kapitálové zisky, které spo?ívá v použití odlišných zp?sob? zdan?ní v závislosti na tom, zda mají sídlo v dot?eném ?lenském stát?, nebo v jiném ?lenském stát?, se totiž týká situací, které nejsou objektivn? srovnatelné. Zaprvé, pokud spole?nost vyplácující úroky a spole?nost, která úroky p?ijímá, mají sídlo v doty?ném ?lenském stát?, liší se postavení tohoto státu od postavení, kdy spole?nost-rezident tohoto ?lenského státu vyplácí úroky spole?nosti-nerezidentovi, jelikož v prvním p?ípad? jedná ?lenský stát jako stát, v n?mž mají doty?né spole?nosti sídlo, a ve druhém p?ípad? jedná jako stát, ze kterého úroky pocházejí. Zadruhé vyplácení úrok? spole?ností-rezidentem jiné spole?nosti-rezidentovi a vyplácení úrok? spole?ností-rezidentem spole?nosti-nerezidentovi vede k odlišnému zdan?ní, založenému na odlišných právních základech. Jednak jsou tedy úroky vyplácené spole?ností-rezidentem jiné spole?nosti-rezidentovi zda?ovány dot?eným státem, protože u posledn? uvedené spole?nosti a na stejném základ? jako její ostatní p?íjmy nadále podléhají korpora?ní dani. Krom toho je srážka dan? z movitého majetku provád?na na základ? možnosti, kterou si tento stát a jiný ?lenský stát vzájemn? vyhradily p?i rozd?lování svých da?ových pravomocí v da?ové úmluv? o zamezení dvojího zdan?ní. Tyto r?zné zp?soby vybírání dan? jsou tedy d?sledkem skute?nosti, že spole?nosti-rezidenti p?ijímající úroky a

společnosti-nerezidenti přijímající úroky podléhají odlišným zdaněním. Tyto různé způsoby zdanění konečně odrážejí odlišné situace, ve kterých se nacházejí tyto společnosti, pokud jde o vybírání daní, nebo společnosti-rezidenti podléhají přímo kontrole daňové správy dotčeného členského státu, což neplatí v případě společností-nerezidentů, které přijímají úroky, protože v případě společností-nerezidentů je k vybrání daní nezbytná spolupráce s daňovými orgány státu, v němž mají sídlo.

Krom toho, rozdílné zacházení vyplývající z takové daňové právní úpravy nepředstavuje nutně výhodu společnostem-rezidentům přijímajícím úroky, jelikož jednak musejí tyto společnosti uskutečňovat zálohové platby daní, a jednak je sazba srážkové daní z movitého majetku vybíraná z úroků vyplácených společnostem-nerezidentovi mnohem nižší než sazba korporátní daní vybíraná z příjmů společností-rezidentů přijímajících úroky.

Za těchto okolností neomezuje uvedené rozdílné zacházení ani svobodu usazování ve smyslu článku 52 Smlouvy, ani pohyb kapitálu ve smyslu článku 73b Smlouvy.

(viz body 41–52 a výrok)

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

22. prosince 2008 (*)

„Svoboda usazování – články 52 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 43 ES) a 58 Smlouvy o ES (nyní článek 48 ES) – Volný pohyb kapitálu – články 73 b a 73 d Smlouvy o ES (nyní po změně články 56 ES a 58 ES) – Zdanění právnických osob – Kapitálové příjmy a movitý majetek – Vybírání srážkové daní – Srážková daň z movitého majetku – Vybírání srážkové daní z movitého majetku z úroků vyplácených společnostem-nerezidentům – Neexistence srážkové daní z movitého majetku z úroků vyplácených společnostem-rezidentům – Daňová úmluva o zamezení dvojího zdanění – Omezení – Neexistence“

Ve věci C-282/07,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím cour d'appel de Liège (Belgie) ze dne 6. června 2007, došlým Soudnímu dvoru dne 13. června 2007, v řízení

Belgický stát – SPF Finances

proti

Truck Center SA,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), G. Arestis a J. Malenovský, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc-Szawiczek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 15. května 2008,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Truck Center SA X. Thiebaudem a X. Pacem, avocats,
- za belgickou vládu C. Pochet a J.-C. Halleuxem, jako zmocněnci,
- za francouzskou vládu J.-C. Graciou, jako zmocněncem,
- za nizozemskou vládu C. M. Wissels a Y. de Vriesem, jako zmocněnci,
- za portugalskou vládu L. I. Fernandesem a V. B. Guimarãesem, jako zmocněnci,
- za vládu Spojeného království T. Harris, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s K. Bacon, barrister,
- za Komisi Evropských společenství J.-P. Keppennem a R. Lyalem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 18. září 2008,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 73b a 73d Smlouvy o ES (nyní články 56 ES a 58 ES).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi belgickým státem a Truck Center SA (dříve Truck Restaurant Habay, dále jen „Truck Center“), se sídlem v Belgii, ve věci zdanění úroků, které tato společnost dlužila v období 1994 až 1996 za úvěr poskytnutý společností SA Wickler Finances (dále jen „Wickler Finances“), se sídlem v Lucembursku.

Právní rámec

3 Podle předkládajícího soudu jsou na spor v původním řízení použitelná následující ustanovení vnitrostátních předpisů.

4 Článek 266 zákona o dani z příjmů z roku 1992 (dále jen „CIR 1992“) stanoví:

„Král může za podmínek a v mezích, jež určí, zcela nebo zčásti upustit od vybrání srážkové daně z kapitálových příjmů a movitého majetku a různých příjmů, pokud se jedná o příjmy získané příjemci, jejichž totožnost lze určit [...]“

5 Článek 267 CIR 1992 zní takto:

„Připsáním či vyplacením příjmu v hotovosti nebo naturáliích se srážková daň z movitého majetku stává splatnou. Za přidělení se považuje zejména připsání příjmu na účet otevřený ve prospěch příjemce, i když je tento účet nedostupný, pokud je nedostupnost důsledkem výslovného nebo implicitního souhlasu příjemce. [...]“

6 Paragrafy 105 až 119 královského výnosu ze dne 27. srpna 1993, kterým se provádí zákon o dani z příjmu z roku 1992 (dále jen „AR/CIR 1992“), se týkají celkového či částečného upuštění od výběru srážkové daně z movitého majetku (vybírané z příjmu z movitého majetku).

7 Paragraf 105 bod 3 písm. b) AR/CIR 1992 stanoví, že pro účely použití uvedených paragrafů se „profesionální investory“ rozumí společnosti-rezidenti.

8 Na základě čl. 107 odst. 2 bodu 9 písm. c) AR/CIR 1992 se zcela upouští od vybírání srážkové daně z movitého majetku u příjmu z pohledávek a půjček, jejichž příjemci jsou identifikováni jako profesionální investoři.

9 Belgicko-lucemburská úmluva o zamezení dvojího zdanění a úpravě některých dalších otázek v odvětví zdanění příjmu a majetku, a související závazný protokol, podepsané v Lucemburku dne 17. září 1970 (dále jen „belgicko-lucemburská úmluva“), stanoví pravidla rozdělení daňových pravomocí mezi Belgickým královstvím a Lucemburským velkovévodstvím.

10 Paragraf 11 této úmluvy stanoví:

„§ 1. Úroky z jednoho smluvního státu připsané rezidentovi druhého smluvního státu jsou zdaněny v druhém uvedeném státě.

§ 2. Uvedené úroky mohou být nicméně zdaněny ve smluvním státě původu podle práva uvedeného státu, ale takto vyměřená daň nesmí přesáhnout 15 % jejich částky.

§ 3. Odchylně od § 2 nemohou být úroky zdaněny ve smluvním státě původu, jestliže jsou připsány podniku druhého smluvního státu.

Předchozí pododstavec se nevztahuje na:

1° úroky z dluhopisů a jiných dluhových cenných papírů, s výjimkou cenných papírů představujících obchodní pohledávky;

2° úroky připsané společností-rezidentem jednoho smluvního státu společnosti-rezidentovi druhého smluvního státu, jež má v držení, přímo nebo nepřímo, nejméně 25 % akcií nebo podílů s hlasovacím právem první společnosti.“

11 Paragraf 23 uvedené úmluvy uvádí:

„§ 1. Ohledně rezidentů Lucemburska se dvojí zdanění zamezí takto:

[...]

2° Daň vyměřená v Belgii v souladu s touto úmluvou:

[...]

b) z úroků podléhajících režimu stanovenému v čl. 11 § 2 se započte proti dani z téhož příjmu vyměřené v Lucembursku. Takto odečtená částka však nesmí přesáhnout ani podíl daně proporcionálně odpovídající uvedeným příjmem obdrženým v Belgii, ani částku odpovídající

srážkové dani vybrané v Lucembursku z obdobných p?íjm? plynoucích belgickým rezident?m. Uvedená da? vym??ená v Belgii je ode?itatelná od p?íjm? zdanitelných v Lucembursku pouze v rozsahu, v jakém p?esahuje srážkovou da? vybranou v Lucembursku z obdobných p?íjm? plynoucích belgickým rezident?m.

[...]"

Spor v p?vodním ?ízení a p?edb?žná otázka

12 Wickler Finances, která má v držení 48 % základního kapitálu Truck Center, p?ijila dne 25. února 1992 této společnosti 50 000 000 BEF.

13 Za roky 1994 až 1996 byly úroky z této p?íjky zaú?továny, ale nikoli zaplacený a nebyla sražena žádná da? z movitého majetku.

14 Dne 11. prosince 1997 bylo společnosti Truck Center zasláno oznámení o vym??ení srážkové dan? z movitého majetku z moci ú?ední, se sazbou dan? 13,39 % v letech 1994 a 1995 a 15 % v roce 1996.

15 Dne 17. prosince 1998 podala Truck Center ?editeli p?íslušného regionálního finan?ního ú?adu proti uvedenému vým?ru stížnost.

16 Rozhodnutím ze dne 15. prosince 2004 potvrdil ?editel regionálního finan?ního ú?adu zásadu uplatn?ní srážkové dan? na úroky.

17 Truck Center dne 15. b?ezna 2005 podala žalobu u tribunal de première instance d'Arlon (soud prvního stupn? v Arlonu).

18 Rozsudkem ze dne 17. kv?tna 2006 tribunal de première instance d'Arlon vyhov?l žalob? podané Truck Center, jelikož m?l za to, že belgická právní úprava je v rozporu s ?lánkem 56 ES, když osvobozuje od srážkové dan? pouze belgické společnosti-rezidenty.

19 Dne 7. ?ervence 2006 podal belgický stát odvolání proti tomuto rozhodnutí k p?edkládajícímu soudu.

20 Za t?chto podmínek se cour d'appel de Liège rozhodl p?erušit ?ízení a položit Soudnímu dvoru následující p?edb?žnou otázku:

„Nejsou ?l. 105 odst. 3 písm. b) a ?l. 107 odst. 2 bod 9 AR/CIR 1992 p?ijaté na základ? ?lánku 266 CIR 1992, ve spojení s ?lánkem 23 belgicko-lucemburské úmluvy o zamezení dvojího zdan?ní [...], v rozporu s ?lánkem 73 [...] Smlouvy [...], když tím, že od srážkové dan? z movitého majetku je podle ?l. 107 odst. 2 bodu 9 upušt?no pouze v p?ípad? úrok? p?ipsaných společnostem-rezident?m, zejména jednak odrazují společnosti-rezidenty od vyp?jení kapitálu od společností usazených v jiném ?lenském stát?, a jednak pro společnosti usazené v jiném ?lenském stát? p?edstavují p?ekážku investování, prost?ednictvím poskytování p?íjek, kapitálu do společností se sídlem v Belgii?“

K p?edb?žné otázce

21 Podstatou p?edb?žné otázky p?edkládajícího soudu je, zda ?láanky 73b a 73d Smlouvy brání právní úprav? ?lenského státu, která stanoví vybrání srážkové dan? z úrok? vyplácených spole?ností-rezidentem tohoto státu p?ijímající spole?nosti-rezidentovi jiného ?lenského státu a zcela od ní osvobozuje úroky vyplácené p?ijímající spole?nosti-rezidentovi prvního ?lenského státu.

22 Úvodem je t?eba p?ipomenout, že neexistují-li sjednocující nebo harmoniza?ní opat?ení v rámci Spole?enství, zejména na základ? ?l. 293 druhé odrážky ES, zachovávají si ?lenské státy i nadále pravomoc vymezit prost?ednictvím dohod nebo jednostrann? kritéria d?lby své da?ové pravomoci zejména za ú?elem odstran?ní dvojího zdan?ní (viz rozsudky ze dne 12. kv?tna 1998, Gilly, C?336/96, Recueil, s. I?2793, body 24 a 30; ze dne 21. zá?í 1999, Saint-Gobain ZN, C?307/97, Recueil, s. I?6161, bod 57; ze dne 5. ?ervence 2005, D., C?376/03, Sb. rozh. s. I?5821, bod 52; ze dne 19. ledna 2006, Bouanich, C?265/04, Sb. rozh. s. I?923, bod 49; ze dne 7. zá?í 2006, N, C?470/04, Sb. rozh. s. I?7409, bod 44; ze dne 12. prosince 2006, Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation, C?374/04, Sb. rozh. s. I?11673, bod 52, jakož i ze dne 14. prosince 2006, Denkavit Internationaal a Denkavit France, C?170/05, Sb. rozh. s. I?11949, bod 43).

23 To však nem?ní nic na tom, že ?lenské státy se nemohou vyvázat z povinnosti respektovat pravidla Spole?enství, pokud jde o výkon takto rozd?lené da?ové pravomoci (viz výše uvedené rozsudky Saint-Gobain ZN, bod 58, jakož i Denkavit Internationaal a Denkavit France, bod 44). Zejména toto rozd?lení da?ových pravomocí neumož?uje ?lenským stát?m zavést diskriminaci v rozporu s pravidly Spole?enství (výše uvedené rozsudky Bouanich, bod 50, jakož i Denkavit Internationaal a Denkavit France, bod 44).

24 Za t?chto podmínek je t?eba ur?it, zda se na takovou právní úpravu, jako je úprava dot?ená ve sporu v p?vodním ?ízení, vztahuje ?lánek 73b Smlouvy týkající se volného pohybu kapitálu nebo ?láanky 52 Smlouvy o ES (nyní po zm?n? ?lánek 43 ES) a 58 Smlouvy o ES (nyní ?lánek 48 ES) týkající se svobody usazování.

25 V tomto ohledu je na t?eba p?ipomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou náleží do v?cné p?sobnosti ustanovení týkajících se svobody usazování vnitrostátní ustanovení, která se uplatní v p?ípad?, kdy státní p?íslušník doty?ného ?lenského státu vlastní podíl na základním kapitálu spole?nosti usazené v jiném ?lenském stát? umož?ující mu vykonávat ur?itý vliv na rozhodování této spole?nosti a ur?ovat její ?innost (rozsudky ze dne 12. zá?í 2006, Cadbury Schweppes a Cadbury Schweppes Overseas, C?196/04, Sb. rozh. s. I?7995, bod 31; ze dne 13. b?ezna 2007, Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation, C?524/04, Sb. rozh. s. I?2107, bod 27, a ze dne 6. prosince 2007, Columbus Container Services, C?298/05, Sb. rozh. s. I?10451, bod 29).

26 V projednávaném p?ípad? použití ?l. 11 odst. 3 druhého pododstavce bodu 2 belgicko-lucemburské úmluvy záleží na tom, jaký má spole?nost p?ijímající úroky podíl na kapitálu spole?nosti, která tyto úroky vyplácí.

27 Toto ustanovení totiž stanoví, že úroky p?ipsané spole?ností-rezidentem smluvního státu spole?nosti-rezidentovi jiného smluvního státu, jež má v držení, p?ímo nebo nep?ímo, nejmén? 25 % akcií nebo podíl? s hlasovacím právem první spole?nosti, mohou být zdan?ny ve smluvním stát? p?vodu.

28 Krom toho z p?edkládacího rozhodnutí vyplývá, že Wickler Finances drží 48 % kapitálu v Truck Center.

29 Taková míra účasti v zásadě umožňuje Wickler Finances vykonávat určitý vliv na rozhodování Truck Center a její činnost.

30 Uvedená právní úprava tudíž musí být přezkoumána s ohledem na články 52 a 58 Smlouvy.

31 Svoboda usazování, kterou článek 52 Smlouvy přiznává příslušníkům Společenství a která pro ně zahrnuje přístup k samostatné výdělečné činnosti a jejich výkon, jakož i zřizování a řízení podniků za stejných podmínek, jako jsou podmínky stanovené právními předpisy členského státu usazení pro jeho vlastní státní příslušníky, zahrnuje v souladu s článkem 58 Smlouvy pro společnosti založené podle právních předpisů některého členského státu, jež mají své sídlo, ústřední správu nebo hlavní provozovnu uvnitř Evropského společenství, právo vykonávat své činnosti v dotyčném členském státě prostřednictvím dceřiné společnosti, pobočky nebo zastoupení (viz rozsudek ze dne 16. července 1998, ICI, C-264/96, Recueil, s. I-4695, bod 20, jakož i výše uvedené rozsudky Cadbury Schweppes a Cadbury Schweppes Overseas, bod 41; Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation, bod 42, jakož i Denkavit International a Denkavit France, bod 20).

32 Pokud jde o společnosti, je třeba uvést, že jejich sídlo ve smyslu článku 58 Smlouvy slouží k určení, podobně jako státní příslušnost fyzických osob, jejich vazby s právním řádem některého členského státu. Připuštění toho, že by členský stát usazení mohl volně uplatňovat rozdílné zacházení z pouhého důvodu, že se sídlo společnosti nachází v jiném členském státě, by zbavilo článek 52 Smlouvy jeho smyslu. Cílem svobody usazování tak je zaručení výhody tuzemského zacházení v hostitelském členském státě tím, že zakazuje jakoukoli diskriminaci založenou na místě sídla společností (viz výše uvedené rozsudky Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation, bod 43; Denkavit International a Denkavit France, bod 22, a ze dne 26. června 2008, Burda, C-284/06, Sb. rozh. s. I-4571, bod 77).

33 Krom toho podle ustálené judikatury musí být za taková omezení svobody usazování považována všechna opatření, která výkon této svobody zakazují, jsou na překážku tomuto výkonu nebo jej činí méně atraktivním (viz rozsudky ze dne 30. listopadu 1995, Gebhard, C-55/94, Recueil, s. I-4165, bod 37, a ze dne 5. října 2004, CaixaBank France, C-442/02, Sb. rozh. s. I-8961, bod 11, a výše uvedený rozsudek Columbus Container Services, bod 34).

34 V projednávaném případě z právní úpravy dotčené ve sporu v původním řízení vyplývá, že způsoby vybírání daní se liší v závislosti na místě sídla společnosti přijímající úroky.

35 Na základě této právní úpravy je totiž srážková daň z movitého majetku vybírána z úroků vyplacených přijímající společnosti-nerezidentovi, zatímco v případě úroků vyplacených přijímající společnosti-rezidentovi tomu tak není, ale tyto úroky jsou zdaňovány případně korporátní daní, které tato společnost podléhá.

36 Za účelem určení, zda je rozdílné daňové zacházení diskriminační, je však třeba zjistit, zda se s ohledem na dotčené vnitrostátní opatření dotyčné společnosti nacházejí v objektivně srovnatelné situaci (výše uvedený rozsudek Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation, bod 46).

37 Podle ustálené judikatury spočívá diskriminace v použití odlišných pravidel na srovnatelné situace nebo v použití stejného pravidla na odlišné situace (viz rozsudky ze dne 14. února 1995, Schumacker, C-279/93, Recueil, s. I-225, bod 30; ze dne 11. srpna 1995, Wielockx, C-80/94, Recueil, s. I-2493, bod 17, a výše uvedený rozsudek Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation, bod 46).

38 Přitom v oblasti přímých daní nejsou situace rezidentů a nerezidentů obecně srovnatelné (výše uvedené rozsudky Schumacker, bod 31, a Wielockx, bod 18).

39 Rozdílné zacházení mezi poplatníky-rezidenty a poplatníky-nerezidenty jako takové nemůže být tedy kvalifikováno jako diskriminace ve smyslu Smlouvy (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky Wielockx, bod 19, jakož i Denkavit Internationaal a Denkavit France, bod 24).

40 Je proto třeba prozkoumat, zda je tomu tak ve věci v původním řízení.

41 V tomto ohledu je třeba shledat, že rozdílné zacházení stanovené daňovou právní úpravou dotčenou ve sporu v původním řízení mezi společnostmi majícími kapitálové zisky, které spočívá v použití odlišných způsobů zdanění v závislosti na tom, zda mají sídlo v Belgii, nebo v jiném členském státě, se týká situací, které nejsou objektivně srovnatelné.

42 Zaprvé, pokud společnost vyplácející úroky a společnost, která úroky přijímá, mají sídlo v Belgii, liší se totiž postavení belgického státu od postavení, kdy společnost-rezident vyplácí úroky společnosti-nerezidentovi, jelikož v prvním případě jedná belgický stát jako stát, v němž mají dotčené společnosti sídlo, a ve druhém případě jedná jako stát, ze kterého úroky pocházejí.

43 Zadruhé vyplácení úroků společností-rezidentem jiné společnosti-rezidentovi a vyplácení úroků společností-rezidentem společnosti-nerezidentovi vede k odlišnému zdanění, založenému na odlišných právních základech.

44 Jednak je sice pravda, že srážková daň není vybírána z úroků vyplacených společností-rezidentem jiné společnosti-rezidentovi, nemění to však nic na tom, že v souladu s ustanoveními CIR 1992 jsou tyto úroky zdaňovány belgickým státem, protože u poslední uvedené společnosti a na stejném základě jako její ostatní příjmy nadále podléhají korporační dani.

45 Krom toho belgický stát sráží daň z úroků vyplacených společností-rezidentem společnosti-nerezidentovi na základě možnosti, kterou si tento stát a Lucemburské velkovévodství vzájemně vyhradily při rozdělování svých daňových pravomocí v belgicko-lucemburské úmluvě.

46 Tyto různé způsoby vybírání daní jsou tedy důsledkem skutečnosti, že společnosti-rezidenti přijímající úroky a společnosti-nerezidenti přijímající úroky podléhají odlišným zdaněním.

47 Tyto různé způsoby zdanění konečně odrážejí odlišné situace, ve kterých se nacházejí tyto společnosti, pokud jde o vybírání daní.

48 Zatímco společnosti-rezidenti přijímající úroky podléhají přímo kontrole belgické daňové správy, která může zajistit nucené vybrání daní, neplatí to v případě společností-nerezidentů, které přijímají úroky, protože v případě společností-nerezidentů je k vybrání daní nezbytná spolupráce s daňovými orgány státu, v němž mají sídlo.

49 Krom toho, že se rozdílné zacházení vyplývající z daňové právní úpravy dotčené ve sporu v původním řízení týká situací, které nejsou objektivně srovnatelné, nepřináší nutně výhodu společnostem-rezidentům přijímajícím úroky, jelikož jednak – jak uvedla belgická vláda na jednání – musejí tyto společnosti uskutečňovat zálohové platby daní, a jednak je sazba srážkové daně z

movitého majetku vybíraná z úrok? vyplácených spole?nosti-nerezidentovi mnohem nižší než sazba korpora?ní dan? vybíraná z p?íjm? spole?ností-rezident? p?íjímajících úroky.

50 Za t?chto okolností neomezuje uvedené rozdílné zacházení svobodu usazování ve smyslu ?lánku 52 Smlouvy.

51 Pokud jde o existenci omezení pohybu kapitálu ve smyslu ?lánku 73b Smlouvy, sta?í shledat, že záv?r u?in?ný v p?edchozím bod? tohoto rozsudku platí rovn?ž, pokud jde o ustanovení Smlouvy týkající se volného pohybu kapitálu (rozsudky ze dne 12. prosince 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C?446/04, Sb. rozh. s. I?11753, bod 60, a výše uvedený rozsudek Columbus Container Services, bod 56).

52 S p?ihlédnutím k výše uvedeným úvahám je tedy t?eba na položenou otázku odpov?d?t, že ?lánky 52, 58, 73b a 73d Smlouvy musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové da?ové právní úprav? ?lenského státu, jako je úprava dot?ená ve sporu v p?vodním ?ízení, která stanoví vybírání srážkové dan? z úrok? vyplácených spole?ností-rezidentem tohoto státu spole?nosti-rezidentovi jiného ?lenského státu a zároveň od ní zcela osvobozuje úroky vyplácené spole?nosti-rezidentovi prvního ?lenského státu, jejíž p?íjmy jsou v posledn? uvedeném ?lenském stát? zda?ovány korpora?ní daní.

K náklad?m ?ízení

53 Vzhledem k tomu, že ?ízení má, pokud jde o ú?astníky p?vodního ?ízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu p?ed p?edkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech p?íslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé p?edložením jiných vyjád?ení Soudnímu dvoru než vyjád?ení uvedených ú?astníků ?ízení se nenahrazují.

Z t?chto d?vod? Soudní dv?r (?tvrtý senát) rozhodl takto:

?lánky 52 Smlouvy o ES (nyní po zm?n? ?lánek 43 ES), 58 Smlouvy o ES (nyní ?lánek 48 ES), 73b Smlouvy o ES a 73d Smlouvy o ES (nyní ?lánky 56 ES a 58 ES) musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové da?ové právní úprav? ?lenského státu, jako je úprava dot?ená ve sporu v p?vodním ?ízení, která stanoví vybírání srážkové dan? z úrok? vyplácených spole?ností-rezidentem tohoto státu spole?nosti-rezidentovi jiného ?lenského státu a zároveň od ní zcela osvobozuje úroky vyplácené spole?nosti-rezidentovi prvního ?lenského státu, jejíž p?íjmy jsou v posledn? uvedeném ?lenském stát? zda?ovány korpora?ní daní.

Podpisy.

* Jednací jazyk: francouzština.